ВЕЧЕРНЯ С ВЗАИМНО ОПРОЩЕНИЕ В НЕДЕЛЯ СИРОПУСТНА В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

Вечернята за взаимно опрощение в Неделя Сиропустна беше отслужена от протойерей Емилиян Костадинов и протойерей Димитър Москов.

Събрахме се в малкия храм множество хора – служителите, певците, черкуващите се в храма, доброволци от неделната кухня.

Отец Емилиян в словото си подчерта, през времето на Великия пост, да си направим равносметка „до къде сме стигнали във вярата, колко сме дали, колко можем да дадем, дали ли сме всичко това, което е било по възможностите ни, спестили ли сме си усилия, за да бъде нашият ближен по-добре; направили ли сме нещо, от което да се гордеем и да очаваме възхвала, били ли сме горделиви, били ли сме злобни, извървяли ли сме пътя напред, след последния пост или сме тръгнали в обратна посока”. Той призова да дадем прошка с цялото си сърце и цялата си душа и да се опитаме да бъдем по-добри, по-съпричастни и към самите себе си, и към хората около нас, защото прошката е нашето първото изпитание, през което трябва да минем, за да тръгне в правилната посока нашият пост.

Продължихме радостта от празника в енорийския дом при храма, с традиционна трапеза от домашни ястия.

СЛОВО НА ВЕЧЕРНЯ НА ВСЕОПРОЩЕНИЕТО В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

Дойде моментът да навлезем във Великите пости. В дните, които ни предстоят, трябва да изпитаме самите себе си, първо: до къде сме стигнали във вярата, колко сме дали, колко можем да дадем, дали ли сме всичко това, което е било по възможностите ни, спестили ли сме си от някои усилия – независимо за какво, за да бъде нашият ближен по-добре. Направили ли сме нещо, от което да се гордеем и да очаваме възхвала, били ли сме горделиви, били ли сме злобни, до къде ни е заварил миналият период на Великия пост и до къде сме стигнали сега, извървяли ли сме пътя напред, на място ли сме били или сме тръгнали в обратна посока?

Това са дни на равносметка, освен всичко. Защото това, което ни предстои не е нито диета, нито показност, нито помпозност. Това е вяра. Който вярва, че наистина може да даде своята лепта, да го прави. Който го прави по други подбуди, по-добре да не започва. Това е нещо наистина отговорно. Говорили сме много пъти постите какви трябва да бъдат, че постът, освен телесен, той е и духовен. Телесният включва въздържание от храни и телесни удоволствия и т.н. Духовният, на който много често отдаваме по-малко внимание… оставаме душите си гладни от духовна храна. Духовният пост включва: молитви, да бъдем малко по-състрадателни, да бъдем малко по-добри. Но всичко това, за да стане и да тръгне в правилната посока, първото изпитание, през което трябва да минем – това е прошката.

Защо тази прошка е толкова важна? Какво включва тя? На пръв поглед нещо съвсем обикновено – думи. Но, братя и сестри, повярвайте ми, това не са думи. Това е основна работа на сърцето. А именно – много по-лесно е да поискаш прошка, надвиваш собственото си его за минута. Много по-трудно се дава прошка, братя и сестри. От личен опит го знам, а и всички, които сте честни със себе си, ще си го признаете. Какво имам предвид? Човек, който е съгрешил срещу вас и се е осъзнал истински, идва и казва: *прости ми*. Колкото и да е наранена нашата чест, его и т.н., ние трябва да го приемем, да се зарадваме, че този човек е осъзнал грешката си, осъзнал е това, че е съгрешил спрямо нас. Защо да не му дадем шанс и да не му простим? Защо този човек да не получи истинската прошка, която е потърсил? Ние не помагаме само на него, ние помагаме най-вече на себе си. Защото както Господ Иисус Христос е казал: *Който е поискал прошка е честит, но който я даде с цялото си сърце и цялата си душа, той се е приближил до Царството Божие.* Прошката е наистина да можем да освободим тези негативни мисли към човека срещу нас. Да кажем: *„Да, ето ти втори шанс. Опитай се да бъдеш по-добър*". Това е нещо много важно. Защото той се явява дори и човек, който ни вкарва в пътя към спасението. Да дадем прошка с цялото си сърце и цялата си душа.

Нека се замислим върху тези въпроси. Нека се опитаме нистина да бъдем по-добри, по-

съпричастни и към самите себе си, и към хората около нас.

В този момент искам и аз да поискам прошка от всички ви. Сигурно не винаги съм бил в правото, но и аз като вас съм грешен човек, и аз бъркам също, затова – моля ви за прошка! От мен – на всички простено да ви е всичко.

Братя и сестри, постите ще бъдат трудни, понякога и тежки, но нещо, което трябва да ни води винаги, е крайният резултат, за който сме тръгнали, а именно – спасението. Затова не трябва да ги мислим като трудни или тежки, а да ги мислим като спасителни.

Да са ви леки и благословени постите!

Божието благословение и милост да са върху всички нас!

Амин.

Протойерей Емилиян Костадинов

Слово, произнесено на вечерня на всеопрощението в храм "Св. пророк Илия" на 26.02.2017 г.

СВЕТА ЛИТУРГИЯ В НЕДЕЛЯ СИРОПУСТНА В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ"

В името на Отца и Сина и Светия Дух!

Възлюбени в Господа братя и сестри,

Ето че в днешния ден, когато е Сирни Заговезни, сме отново в храма и вече сме в очакване, с трепет на Великопостния Богослужебен кръг, който започва от тази вечер. Навлизаме във време свято. Навлизаме във време, в което наистина всеки от нас трябва да си направи равносметка за това какво, как и колко… Защото нашата основна идея, за да сме тук, в храма, е да спасим душите си. Да направим една равносметка за това – вървим ли в правия път, как да влезем ние в тези пости, как да се справяме с тях, за да бъдат спасителни за нас, защото както могат да са за спасение, така могат и да са за осъждане. Въпроси, които много често би трябвало да си задаваме. Защото голяма е нашата гордост, голяма гордост… – вяра в собствените сили, че ние, ако решим нещо да направим, можем да го направим и да не търсим Бога. Едва ли не Бог е нещо допълнително… Бог е основата на всичко. Бог реши ли нещо, то се случва. Всички сте се разболявали сигурно. Тогава разбираме колко сме слаби. Именно в такъв момент можем да видим какви са ни силите, какво можем да преборим и какво не. Да, да си чревоугодим ще можем и без Божията помощ, да бъдем горделиви също, да ходим на места, където не е богоугодно – също и тогава смятаме, че сме много силни, особено ако имаме и

някой лев в джоба. Но в момента, в който дойде някакво страдание, тогава виждаме каква ни е силата и колко сме незначителни. И тогава започваме да пълним църквата, да ходим всеки ден, да търсим Бога.

Сега е моментът, братя и сестри, да станем малко, поне малко по-добри, да погледнем в това, вътрешното аз, което обичаме да казваме: „аз, аз!”…, ама ние да го видим отвътре и да видим сами себе си, да видим къде се намираме, защото самозаблудата не води до спасение.

Нека в тези святи дни да можем всички да дадем своята лепта, да влезем в тези дни с вяра и с любов, а да излезем с вътрешното удовлетворение, че сме дали нещо, макар и малко, и сме били наистина съпричастни с Божиите страдания.

Благословението на Господа и Неговата милост да са върху всички нас!

Амин.

Протойерей Емилиян Костадинов

Проповедта е произнесена в храм “Св. пророк Илия” на 26.02.2017 г.

ДОБРОВОЛЧЕСКА НЕДЕЛНА КУХНЯ ЗА НУЖДАЕЩИ СЕ ПРИ ХРАМ "СВ. ПРОР. ИЛИЯ” НА СИРНИ ЗАГОВЕЗНИ, 26.02.2017 г.

В празничния ден, бележещ началото на Великия пост, в двора на храма се събраха над 400 възрастни и деца. Срещи и разговори, заедно с топла храна, споделено кафе и вестникът на храма запълниха часовете до ранния следобед и зарадваха сърцата на хората.
Дежурните Иво, Ния, Боби и Велина, заедно с над 20 доброволеца се справиха със задачата да нахранят хората: порция боб, сандвич с риба, хляб, чабати, шоколад, краставица и ябълка – последното „блажно“ меню преди поста. Бобът беше толкова вкусен, че готвачът Иво бе повикан сред хората, за да получи поздравленията лично.
Предстоятелят на храма, протойерей Емилиян Костадинов освети топлата храна, за здраве и спасения на присъстващите.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 284** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 284

ДОБРОВОЛЧЕСКА НЕДЕЛНА КУХНЯ

ПРИ ХРАМ "СВ. ПРОР. ИЛИЯ" В НЕДЕЛЯ МЕСОПУСТНА

Празничният ден беше натоварен за дежурните Тошко, Марк, Деси, Надя и присъстващите доброволци.
В резултат на самоотвержената работа на „кухненските работници“ бяха раздадени повече близо 400 порции топла храна и пакети с: 2 чабати, хляб, мляко, шоколад, банан, сладък и солен пакет от Задушница и разбира се неизменния вкусен сандвич (с кебапчета). Майстор Тошко направи уникална агнешка курбан чорба, която се хареса на всички.
Заедно с храната до хората достигна и новия брой на енорийския лист „ Благовестие“.
Благодарим на всички ангажирали времето и сърцето си с организацията на този ден за Слава Божия!

НЕДЕЛЯ МЕСОПУСТНА (МЕСНИ ЗАГОВЕЗНИ) В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 19 февруари 2017 г. в храма празнична св. Литургия отслужи протойерей Димитър Москов.
Неделно евангелско четиво ни напомни за Страшния съд, след като в предишните недели светата Църква ни припомни смирената молитва на митаря. Внуши ни да станем, подобно на Блудния син, да отидем при нашия Отец и да го молим да ни приеме като Свои наемници, осъзнали своето недостойнство на чеда Божии.
В словото си отец Димитър ни разказа притча, която е актуална за днешния ден:
„Имало едно царство, което всяка година си избирало цар-чужденец. През тази година той имал безусловна власт над всичо и над всички и, след изтичането на тази година, го изпращали на самотен остров – скалист, без храна, без вода и без никакви условия. Вероятно всички тези царе са загивали след известно време. Дошло времето, избрали един мъдрец. След като станал цар, те му казали какви са условията, при които ще царува. Мъдрецът се размислил, чудил се как да се размине с тази участ и накрая се досетил. Всеки ден изпращал на този остров кораби с храна, с покъщнина, с материали за условия, с които той да преживее след тази година.
Така и ние трябва да събираме, защото всяко начало има край. Родени сме, ще дойде време, когато трябва да затворим очи. И както чухте в светото Евангелие, ще отидем на небето и там къде ще ни постави Господ, спрямо нещата, които ние сме събирали през този си живот?

Защото днес ние сме царе. Господ ни е дал свободата да правим всичко, каквото искаме и всичко каквото можем. Дали ще събираме на този остров за Царството Небесно добри материали, дали ще живеем безгрижно тази една година (символично – нашият живот) и къде ще отидем после?
Господ ни дава това евангелско четиво не, за да ни сплаши, а да ни държи будни. Винаги пред очите си да имаме това, което после ще дойде. Да се стремим да застанем от дясната Му страна и като добрият пастир да каже: Елате при Мене всички, които сте заслужили това място!”

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 283** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 283

НЕДЕЛЯ 17 СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 13 февруари 2017 г. св. Божествена Литургия в храма отслужи протойерей Емилиян Костадинов.
В тази подготвителна неделя преди Великия пост чухме Господнята притча за Блудния син. В словото си отец Емилиян обърна внимание да не забравяме, че всички ние – праведници и грешници, сме любими чеда Божии. Да виждаме какви недобри чувства таим в себе си към нашите ближни, как постъпваме спрямо тях. Да помним, че Бог не обича греха, но не се

отвръща от грешника и да се обръщаме към лекарствата, които Той ни е дал – покаянието, изповедта, причастието. Отец Емилиян призова: „Нека, като блудния син, да се опитаме да избягаме от далечната страна на греха и да дойдем в бащиния си дом, а именно – в дома на Бога. Защото, когато оставим греховете си, когато загърбим всичко това, което сме вършили и се покаем с цялото си сърце и цялата си душа, тогава Бог ни приема, както бащата е приел блудния си син. Радва се и Той, радват се и небесните ангели.”

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 282** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 282
